

فضول باشی و دفع آدمکها

جامعه در دست عاشقان پست و مقام گرفتار شده است. خیلی سؤال برانگیز است که استاندار در جلسه ستادی‌های دکتر پزشکیان به گدایان پست و رزومه به دستان سرگردان بین اردبیل و تهران اشاره کرده و می‌گوید: اگر احیاناً فردی به مدیریت مجموعه‌ای بدون هماهنگی با استان حکمی بگیرد چندان کاری در استان از پیش نخواهد برد! شنیدن چنین خبرهایی از زبان بالاترین مقام اجرایی استان این سؤال را در ذهن ایجاد می‌کند که در این پست‌ها چه راز و رمزی است که عده‌ای حاضرند ده‌ها خفت را به جان بخرند ولی عنوان مدیریت به دست آورند! باید بر شدت بالای احساس مسئولیت در نزد کسانی که رسیدن به مقامی را مقدم بر هر چیزی می‌دانند آفرین گفت و بزرگواری و بلندی طبع و عشق به خدمتشان را ستود!! این‌گونه رفتار کردن سال‌هاست که در جامعه ما به یک امر عادی تبدیل شده و رایزنی، التماس و لشکرکشی برای قرار گرفتن در پشت میز مدیریت ادارات کل را به یک امر عادی تبدیل کرده است! حال که استاندار به ترفند برخی‌ها پی برده و بر دور زدن استان توسط سینه‌چاکان مدیریت، آگاهی یافته باید در حذف آنها و کشیدن خط قرمز بر روی نامشان کوچکترین تردیدی به خود راه ندهد.

فضول باشی کلام از کلامش کنده نمی‌شد، حرفاش را قطع کردم و گفتم: کسانی که برای به دست آوردن یک پست در دوران بعد از انتخابات ریاست‌جمهوری مصمم شده‌اند با حرفهای استاندار آرام نخواهند نشست و به هر ترتیبی تلاش خواهند کرد که این فرصت را از دست ندهند!

گفت: استاندار کار سختی دارد. بعد از سخنان وی عده‌ای که تحمل شنیدن این قبیل حرفها و اولتیماتومها را ندارند ممکن است روی به حاشیه آورند ولی بهترین تصمیم برای استاندار در همان شروع به کار و آغاز تغییرات، دفع آدمکها و جذب کاربلدهاست.

گفتم: کسانی که عاشق دیده شدن هستند دست به هر کاری می‌زنند و به راحتی آب خوردن حقایق را وارونه جلوه می‌دهند و آماده‌اند که آسمان را به زمین بدوزند و سیاه را سفید جلوه دهند و قیصریه‌ای را به آتش بکشند شاید که انگشتان‌شان را به یکی از مدیریت‌ها وصل نمایند.

گفت: اگر فردی لیاقت داشته باشد و در کارنامه‌اش پاک‌دستی و پاک‌چشمی ثبت شده باشد نیازی به این در و آن در زدن نخواهند داشت،

نیازی به چادر زدن در تهران و رفت و آمدهای پیاپی به وزارتخانه‌ها و چاپلوسی و خودنمایی نخواهد بود. استاندار به درستی در مقابل آنها موضع‌گیری کرده است چراکه این حضرات بیشتر به فکر خود و دوستانشان بوده و دغدغه خدمت به مردم و جامعه را ندارند.

گفتم: فضول‌باشی آدم دلش می‌گیرد وقت می‌بیند کسانی که در مسئولیت‌های قبلی نمره قبولی نگرفته و کارنامه‌ای سیاه از خود بر جای گذاشته و ده‌ها اما و اگر در موردشان مطرح است باز هم سینه سپر کرده و خود را لایق تصاحب پست‌های حساس می‌دانند.

گفت: به جز حرص خوردن کار دیگری نمی‌توان کرد. ولی این را بار دیگر تکرار بکنم که استاندار و دیگر مسئولین تصمیم‌گیر حتماً بهتر از من می‌دانند کسانی که برای پست و مقام دوندگی می‌کنند از شایستگی لازم برای ارتقاء برخوردار نیستند، اگر شایسته بودند که دنبال مقام نمی‌دویدند بلکه به داشته‌ها و گذشته‌های خود و پرونده خدمت و خدمتگزاریشان متکی می‌شدند.